

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primește abonamente D. C. Pascu, Str. Lipskani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înopiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Acțiunea comună.

„E nefirească”, — așa zice în strimtorarea lui unul dintre oficioși, — „alianța Românilor cu Slavii și cu Germanii contra Maghiarilor, și ar fi cu mult mai firească o alianță a Românilor cu Maghiarii”.

Așa este!

Dar' e în patria noastră, ca pretutindenea, o seamă de oameni deprinși a trăi din roadele muncii săvârșite de alții. Amăgind pe poporul maghiar și profitând de situaținea grea, în care se află monarhia în urma războaielor dela 1866, 1870 și 1877, oamenii acestia s'au făcut stăpâni aici la noi și crează așezăminte, împart imoșii, fac și execută legi potrivit cu interesele lor speciale.

Ear' oamenii acestia nu sânt numai Maghiari: sânt nobili scâpătași și Oveii, care i-au ruinat, sânt slugile nobilimii încă neruinată, sânt parvenitii germani, slavi ori români, e marea înfrățire a celor-ce, rîvnind la câștigul fără de muncă, prezintă cauza lor drept cauză națională maghiară.

Idea de stat național maghiar nu e decât o momeală pentru poporul maghiar. Știu ei prea bine, că idea aceasta nu se poate realiza; stărue însă asupra ei, pentru-ca prin ea se țină masele maghiare în continuă frământare, mereu amenințătoare față cu Coroana și mereu gata de a-i ajuta să ne siluească pe noi.

Nu contra Maghiarilor s'au aliat dar' Români și Slavii cu Germanii, ci contra acestei asociațiuni de exploatare s'au unit pentru o acțiune comună cetățenii, care vreau ca în țeara lor pe toate terenele lucrării omenești concurența să fie liberă și onestă, lupta să se poarte cu aceleași arme și cei slabi să fie ocrotiți.

De aceea, chiar și dacă n'am voi, acțiunea noastră comună va trebui neapărat să aibă și un caracter antisemit. Tocmai pentru-că voim cea mai deplină egalitate vom fi nevoiți să ne luptăm și contra Ovreilor, care nu sânt onești în concurența lor cu noi, nu se luptă cu aceleași arme ca noi, abuzează și de libertățile publice, și de buna credință, — caută câștigul fără de muncă. Îi vom combate — nu ca „naționalitate”, nici ca „confesiune”, ci ca însoțire de exploatare, cum combatem și pe aceia dintre conaționalii nostri, cărora le place să trăească bine, dar' să ferească de munca onestă.

În înțelesul acesta partidul național român. ca înfrățire de oameni muncitori și legați prin iubirea de neam, e eminent antisemit, și nu poate să fie nimic mai firesc decât întâlnirea lui cu partidul național german din Austria, care nu vrea nici el decât ca Ovreilor să li-se iee puțința de a se folosi în lupta pentru existență de arme, pe care noi, oamenii crescuți în legea iubirii de obște, le detestăm.

Înzadar se opintesc oficioșii să prezente acțiunea noastră comună drept o manifestațiune a urei de rasă, căci pentru toți oamenii rezonabili ea este consecuența firească a pozițiunii de legitimită apărare, în care am fost puși cu toții.

Chiar Croații, cărora li-s'a creat o pozițiune favorabilă față cu statul ungar, au trebuit să simtă în cele din urmă, că nu-și vor pute păstra pozițiunea aceasta, dacă guvernul din Budapesta va isbuti să înăbușe mișcarea națională română în Transilvania, și că soarta Croației e strins legată de soarta Transilvaniei. Cu atât mai virtos trebuie să simtă Slovaci, Sârbii și Germanii, că numai prin o sinceră și dănuitoare cooperare a Românilor cu Croații se poate restabili echilibrul în viața publică a patriei comune, și că nici Români, nici Croații nu pot să-și sacrifice fără-ca să-și slăbească ei înșiși pozițiunea.

Alianța Românilor cu Slavii și cu Germanii nu s'ar fi putut încheia niciodată, dacă ea n'ar fi pornit din încrederea reciprocă și din sincera convingere, că încă mult timp noi popoarele din monarhia habsburgică avem să trăim împreună. Ceea-ce li leagă pe aliați e patriotismul adevărat, încrederea în trănicia monarhiei habsburgice și dorința de a le asigura copiilor și nepoților în această monarhie, un traiu mai pacinic și mai ferit de năcazuri decât cel de astăzi.

De aceea alianța aceasta a fost primită cu bucurie de către toți cei-ce sânt interesați, ca monarhia noastră să se fortifice și mai ales de către compatrioții nostri din țările noastre de peste Leitha, unde guvernul ungar împedecă ori-și-ce reformare a dreptului public în sens egalitar.

În fața acestor simpatii e ridicolă încercarea de a pune alianța Românilor cu Slavii în legătură cu politica externă a monarhiei, prezentându-o drept un început de acțiune îndreptată contra întreitiei alianțe. Noi popoarele nedreptățite n'am pute fără îndoială să avem simpatii pentru actualii

aliați ai monarhiei noastre, dacă ar trebui să ne încredințăm, că ei contribuie câtuși de puțin la menținerea actualiei stări de lucruri în patria noastră. Tocmai aliându-ne însă, așa cum ne-am aliat, am dovedit, că nu avem, ca Maghiarii, pretențiunea de a determina politica externă a monarhiei și că acțiunea, pentru care ne pregătim, e de caracter cu desăvârșire intern.

Am dorit, se înțelege, ca monarhia să aibă numai aliați, care țin să aibă și simpatiiile noastre și pentru care putem și noi să avem simpatii; dar' aici în tabăra noastră sânt numai oameni, care-și fac în toate împrejurările și necondiționat datorita, ca față cu neamul lor, și față cu patria și Tronul.

Au trecut timpurile, când măsurile luate pentru înăbușirea ori-și-cărei manifestațiuni de nemulțumire, puteau să fie prezentate lumii drept niște acte de legitimă apărare: azi lumea toată știe, că aici în patria noastră lupta se poartă, pentru-ca Coroana să ajungă în cele din urmă a ave și pentru această parte a monarhiei un guvern, care ține seamă de interesele tuturor cetățenilor și nu numai cere, ca alții să se supună, ci se supune și el legilor sancționate de ea.

Eată-ți și pe „impăcații” Sași! Într'un prim-articol al nrului seu dela 22 l. e. n. organul național sâsesc „Siebenbürgisch-Deutsches-Tageblatt” se plânge în contra guvernului, că face greutăți profesorilor sași la depunerea examenului de diplomă. Se știe, că în înțelesul legii dela 1883 și profesorii confesionali trebuie să treacă acest examen la universitățile ungeresti. Legea a lăsat însă nemaghiarilor favorul, că în cei dintâi 10 ani dela promulgare se poate face examenul la universitate în limba lor maternă. Expirând acesti zece ani consistorul evanghelic sâsesc a cerut la minister să se permită candidaților sași a depune și în viitor examenul în limba germană. Această cerere a fost refuzată, ceea-ce îndeamnă pe organul bisericii sâsești la următorul comentariu:

„Trece o mare greșeală prin poporul maghiar și o parte a cercurilor lui conducătoare. Ei schimbă la poporul german și la Germanii din Ungaria punctul de vedere cultural cu cel de stat. Cu deosebire în Sași ei ved pe fiii acelu popor, care formează astăzi un mare stat, și atacând în toate părțile, ar pute întemeia o Pangermanie, primind înfrînșă pe toți câți vorbesc limba germană. Ei miroasă între Germanii comploturi secrete, ca să se unească politicește cu imperiul german.

De aceea Germanul trebuie strimtorat, respins, sau și mai bine nimic.

„Ai crede că asemenea nebunie se condamnă ea pe ea. Dar' puterea acestei greșeli este atât de mare, încât nu lasă să ajungă la valoare celalalt punct de vedere, singurul îndreptățit, că Germanii și în special Sașii trebuie priviți din punctul de vedere curat cultural, și prin urmare din punctul de vedere al folosului pentru țeară.

„Noi totdeauna am stat pe acest teren și avem dreptul să cerem, că și față cu noi acest punct de vedere să fie observat. Noi voim să ne conservăm aici pe teritoriul statului unguresc și servind interesele lui, cultura noastră germană și să o sporim și să o dezvoltăm spre folosul obștesc. Datorința statului este să ne spriginească în această tendință.

„Dar' ce vedem? Ne oprim la terenul școlar, care în prima linie dă expresiune muncii noastre culturale. Tocmai politica școlară a guvernului are de scop să împedecă, nu să promoveze munca noastră culturală. Dificultățile ce se fac școalelor noastre se sporesc pe zi ce merge; nu e vorba de lucruri de ale instrucției, ci e vorba să fim împedecați în lucrarea noastră.

„Cu ce durere adâncă simte poporul nostru aceasta, se poate vedea și auzi în fiecare zi Dar' simte și aceea, că această muncă culturală este o condiție fundamentală a existenței poporului nostru și stă atât de sus, încât șovăire nu există că întreg poporul să sâsesc unul ca unul o va apăra.

„Această muncă culturală reclamă în prima linie, ca să avem și în viitor învățători destoinici în școalele noastre. Examenul maghiar ne împedecă să-i avem, și de aceea ni-se impune datorința să facem pe cale legală tot ceea ce se poate, ca să redobândim condițiile de a susține școalele noastre ca școale germane.

„Poporul sâsesc nici pe cale oablă nici pe cale strimbată nu poate lăsa, ea școalelor sale să li-se iee caracterul german.”

Întrunirea Slovacilor din comitatul Gömör.

(Raport special al „Tribunei”.)

Tisoveț, 17 Februarie 1893.

Nu pot să găsesc cuvinte destul de potrivite pentru a exprima bucuria cea mare ce am resimțit-o toți Slovacii de aici, aflând acum vre-o lună din ziarul nostru „Národné Noviny”, că câțiva frați de ai nostri s'au întâlnit la Viena cu conducătorii D-Voastre și ai Sârbilor cu scop de a se înțelege

asupra procedării solidare a naționalităților nemaghiare din iubita noastră patrie în contra stăpânirii tiranice care tinde a ne extermina pe toți cei-ce nu se închină molochului ce se chiamă altfel și idea de stat maghiar.

Deși necunoscut, totuși îmi iau voe să vă scriu aceste câteva rânduri, că trebuie să vă spun că de vr'un an aproape învăț limba română, fiindcă am auzit mult vorbindu-se că limba D-Voastre e foarte dulce la graiu. Și într'adevăr așa am aflat-o, ba ce e pentru mine și mai interesant am dat de câteva cuvinte privitoare la viața ciobănească, care se găsește numai în limba română și slovacă, spr. p: salașu, jintița, urda, ciuta, cornuta galeata etc. În total vre-o 25, care nu le-am aflat în nici o altă limbă slavă și de aceea, cred că ciobanii nostri trebuie să le fi învățat dela ciobanii români, odată în vechime când de viața lui Tu hutum nu se pomenia încă în frumoasa noastră țeară. Vă rog dar' stimate domnule redactor, dacă cumva veți găsi greșeli de limbă, scușați și îndreptați-le, că neavând practică de a vorbi, numai așa voi pute să știu scrie mai bine pe viitor.

Încrezându-mă deci că valorosul D-Voastre ziar „Tribuna” poartă interes și pentru viața noastră națională și întemeiat pe notița ce ați publicat-o în nr. 18 dela 26 Ianuarie (5 Februarie), în care ați anunțat că vom ține aici în orașul nostru o întrunire publică spre a ne constătuți asupra proiectelor bisericesti cu care guvernul actual vrea să ne ferească, îmi iau voe să vă descriu pe scurt cum s'au petrecut lucrurile și ce am hotărât.

Pentru a vă da și mai bine seamă de toate, ar fi fost poate mai bine să vă povestesc mai întâiu cam prin care părți locuim noi și ce însemnătate are orașul nostru în deșteptarea și dezvoltarea simțului nostru național, dar' prea mi-ar eși lungă epistola și o las asta pe altă-dată, sau o să veniți și Dumneavoastră vre-odată pe la noi, lucru cu care ni-ați face mare onoare. Mă voiu mărgini deci numai la darea de seamă a întrunirii însuși care a avut loc ieri.

În urma invitării noastre s'a adunat lumea din 27 diferite orașe și comune rurale din comitatele Gömör și Zvolen (Zólyom pe ungurește), reprezentate prin grupuri de câte 10 delegați fiecare; în total cu orașenii nostri 600 înși, cea mai mare parte țărani și meseriași. Din partea „patrioților” patentați n'a fost decât un raportor al ziarului „Nemzet” și pretorul cercului nostru; deputatul dietal Fay Gyula pe care l-am pofșit să iee parte la întrunire, n'a venit, scușându-se prin moartea surorii d-sale.

Cât despre poporenii nostri nici nu ne așteptam să-i vedem arătând atâta interes și însuflețire pentru chestiuni de caracter mai mult sau mai puțin politic; precum și simț de

În pauză până la începerea jocului sau primit gratularile obicinuite. Notabilitățile militare presente: Feldmareșal locotenentul Teodor de Galgoczi, generali: Dillmann și Say, și-au exprimat deplina mulțumire comitetului că li-a făcut posibilă ascultarea unui concert atât de strălucit.

Jocul deschis prin președinți cu distinsele concertante s'a început cu „Ardeleana”, jocul nostru național, după care au urmat celelalte jocuri, între ele și „Romana”.

În pauză au fost prezentate jocurile istorice naționale „Călușerul” și „Bătuta” de 12 tineri îmbrăcați în frumosul costum național, în frunte cu vâtvul dl V. Laslo, cu mare precizie și acuratețe.

Petrecerea apoi s'a continuat cu mare animositate până dimineața la orele 5, când publicul s'a depărțat cu cele mai plăcute suvenirii și pe deplin mulțumit.

A fost numai de regretat, că prin mai multe casuri triste, câteva familii din loc au fost silită a absentă; dar' petrecerea deși ceva mai puțin cercetată ca în anii trecuți, prin succes și splendoare, nu a fost ajunsă de nici una.

Ori-unde priviai, vedeai numai d-șoare și doamne de o frumșetă și eleganță rară, așa că nu e de mirat, că unul din generalii prezenți se exprima cătră celalalt ceea-ce eu am auzit dansând un quadril, că omului arare-ori i-se dă ocaziune a vedea la un loc atâtea d-șoare frumoase și o așa eleganță.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Amintirea ta.

Amintirea ta-i mireasma
Ce untrandafir exală,
Veștejit, uitat în carte
De pe timpul sfânt de școală.

Amintirea ta-i șuvița
Cea de pâr la sin păstrată,
Ce 'ndeparte îți ascunde
Un cucernic chip de fată.

Amintirea ta-i un cântec
De alinătoare plângeri,
Ce cu necetșorul moare
Ca un glas perdut de ângeri.

Amintirea ta e formă
Ideală — o fantomă;
Esté trupul voluptății
După o catapiteasmă.

Un leșin de farmec, sfântă
De-amor împărtășire,
Spasmul ce-l aruncă 'n suflet
Cel dintâiu sîrut de mire.

Tu crezi.

Tu crezi că dragostea se rupe
Precum se rupe-o floare,
Și totul este mort în urmă
Și totul e uitare.

Dar' caută în tine însuși
Și inima 'ți-o întreabă,
O simți cum 'ți-se 'ntoarce în urmă
Plângend. — 'L-atăt de slab!

De câte-ori.

De câte-ori m'a prins mânia
C'un vecinic jurământ,
Să 'ngrop trecut și suveniruri
Și dragoste și cânt!

De câte-ori cu viclenie
Tu însă ai știut
Să 'mpaci mânia ne'mpăcată
C'un zîmbet, un sîrut!

Părea că dragostea-i mai dulce
După atîta ceartă,
Și par'că se iubesc mai bine
Prietenii ce se iartă.

George Murnu.

Români din Cluj.

Cluj, Februarie.

Despre concertul și balul arangiat de Români de aici în Reduta orașului, am onoare a vă raporta următoarele:

Suind scara drapelată și împodobită cu oglinzi, ajungem în entreal salei, de unde arangerii cu cocarde de moire galbin ne conduc în sala decorată admirabil. Într'un capăt era construit podul pentru concert, de două laturi fiind așezate flori exotice de toată frum-

seța, ear' deasupra podului mândrul nostru tricolor.

Concertul s'a început cu o serenadă, cântată exact de corul tinerimii universitare, după care a urcat podul dl Ioan R. Cherecheș, care cu artă adevărată a declamat patru fragmente din „Despot-Vodă” de Alexandri, cu atîta simț, căldură și pathos, încât publicul a rămas încântat. După declamare am avut ocaziune a ne delecta cu cântecul artistic al dlui Ioan Dămian, care a cântat două doine naționale românești de Dima: „Mugur-mugurel” și „Știi tu, mândră” cu basul seu puternic și bine cultivat, și cu multă fidelitate duosul cântec „Mugur-mugurel”, caracteristică melodie de jale românească, după care-ți făcu o deosebită plăcere a asculta drăgălașa „Știi tu mândră”. Al 5-lea punct ear' a fost cântarea d-sale, „Nor de vijelie” de Humpel, în care am admirat predarea frumoasă a dlui Dămian, și „Mândruliță dela munte” de Stefanescu, pe care la aplausele frenetice ale publicului a fost silit să o repeteze.

Al 4-lea punct a fost cântal pe clariv al cunoscutei noastre artiste Ana Pop, „Tarrantella” dela Liszt; am rămas înmărmuriți de tehnica admirabilă cu care a predat pasagiile, cele mai grele ale lui Liszt cu atîta fineță și ușurătate, de cugetai că cântă cel mai ușor lucru, când din contră avea cele mai grele partii; dar' cum se-mi exprim mai departe impresiunile când am auzit ivindu-se din chaosul acesta de greutăți o melodie ne-

polită, care sub degetele d-șoarei Pop cugetai că vine din cer, și nu din clariv, cu atîta perfecțiune a predat-o și așa tonuri minunate a stors instrumentului seu. Aplausele furtivoase au urmat și au rechemat pe d-șoara Pop pentru execuțiunea admirabilă.

Când au pășit pe podiu artistele surori Ana și Sidonia Pop, a erupt publicul în aplause sgomotoase, — ear' când a început d-șoara Sidonia a-și manua instrumentul, cugetai că nu diletanți, ci artiști de profesie auzi, precum și sânt aievea domnișoarele Pop. Caprice-ul de Sarasate asupra operei „Romeo și Juliette”, prelucrat de Sarasate pentru sine însuși, variațiunile în octave și serturi, purtarea artistică te făcea să cugeti că auzi chiar pe Sarasate. Piesa fu întreruptă de mai multe-ori de sgomotoase aplause, ear' la urmă rechemările și aplausele nu mai aveau sfîrșit până când domnișoara nu a mai cântat și câteva doine românești ca adaus, cu așa însuflețire și simț, încât publicul asculta cu suflarea reținută sunetele dulci și armonioase în care domnișoara își vîrsa întreg focul sufletului.

În adevăr domnișoarele au ridicat concertul splendid la cel mai înalt nivel artistic, așa încât și foile străine locale au fost silită să aducă cele mai mari elogiuri concertului român, care întrece pe toate cele străine din loc.

Programa a fost încheiată prin corul universitarilor cu o „Barcarolă”, care asemenea a fost viu aplaudată.

disciplină. În cea mai perfectă ordine discuția a început-o

Di Sam. Hanes, preot protestant din Ioc, vorbind în contra căsătoriei și matriculelor civile precum și în contra recepțiunii Ovrelor.

Di Peter Tomkuliak, preot catolic, în același sens.

Di Mihail Bodițky, preot protestant, în contra căsătoriei și matriculelor civile.

Di Iosif Bahéry, învățător catolic, deasemenea.

Di Ioan Zajaț, unul din fruntașii orașului nostru, asupra „libertății” națiunilor asupra și asupra votului universal.

Dr Rud. Viest, proprietar, pentru introducerea votului universal secret, în fiecare comună separat.

Di Ioan Holko contra politicii nedrepte a guvernelor față cu țeranii, „care ocrește și fiare sălbatică mai mult decât pe țeran”. Pentru această expresie decănt guvernului a cerut să se taie cuvântul oratorului. În sfârșit di Dr. Daxner, advocat din Ioc, a sfințit un discurs despre apăsarea naționalităților, cerând autonomia pentru fiecare popor ca în Elveția. Încercând a vorbi despre drepturile dumnivoastre ale Românilor ce vi-se cuvin în statul coroanei Sf. Stefan, pretorul l-a oprit, amenințând cu dizolvarea întrunirii.

În urma acestor discursuri a fost primită cu aclamație următoarea rezoluție:

1. Introducerea căsătoriei civile o considerăm ca vătămătoare atât din punctul de vedere religios-moral, cât și din cel social și nu dorim ca o asemenea lege să fie înființată

2. Deasemenea sîntem în contra introducerii matriculelor civile, prin care s'ar naște niște sarcine noue și de prisos; voim să păstrăm matriculele așa cum sînt întocmite azi.

3. Sîntem nemulțumitori de strimțarea drepturilor cetățenești precum și de politica actuală a guvernului maghiar; cerem înființarea autonomiei naționale și teritoriale a naționalităților, deoarece numai în modul acesta se poate rezolva cesiunea arzătoare a naționalităților.

4. Sîntem nemulțumiți cu îngrădirea dreptului de vot numai la câteva straturi sociale privilegiate și cerem înființarea votului universal secret în fiecare comună separat. Deoarece pe baza actualului sistem electoral voința cetățenilor nu se poate manifesta, hotărîm abstenența dela alegerile distale.

5. Spre aducerea la îndeplinire a acestor dorințe ale noastre, credem de trebuință convocarea unui congres al tuturor naționalităților din țeară pentru care alegem ca reprezentanți legali ai noștri pe domni: Dr. Samoil Daxner, Emerich Manița, Ivan Daxner, Ioan Holko, Rudolf Viest, Ioan Daxner, Ioan Kovaci, Frideric Vester, George Taban, George Bolha și Ioan Feieș.

Acești domni deci sînt aleșii noștri care se vor duce la viitorul congres al naționalităților nemaghiare ce are să se întrunească în luna lui Maiu într'unul din orașele principale ale mochiiei.

„Mi-am dat silința, stimate dle redactor, să fiu cât de scurt în darea mea de seamă și mulțumindu-vă dinainte călduros pentru bunăvoința ce ve-ți ave a publica în prețiosul ziar al D-voastre rîndurile de mai sus, prișit, vă rog, salutările mele sincere frățești ce vă port.

Frato în suferință Slovac.

Quadrilul I. l-au dansat 40 părechi.

Cred că damonele care vor ceti acest raport vor aștepta acum vre-o referadă despre toațetele damelor, dar' cu aceasta, nefind de vedere, zeu nu pot servi.

Vreau însă să închei aceste șire prin numele doamnelor și d-șoarelor care au luat parte, să aflu însă scusa în frumșea lor, dacă acest catalog în o privință sau alta ar fi manc.

Prezente au fost doamnele: Alexiu Popp, Vas. Hosszu, Ioan Mezei, Alex. Nemeș, G. Ilea, Ioan Laslo, véd. Livia Șandor, Andreiu Truța, Alex. Bogdan, Vas. Dumbrava, (toate din Cluj), L. Ciato (Blaj), Nic. Solomon (Ludoș), Teodor Mihali (Dej), véd. Hosszu n. Mihali (Dej), Aug. Muntean (Dej), Gal (Săcuieu), Onciu (Iclod) etc. etc. Dintre d-șoare: Ana și Sidonia Popp, Elena Mica, Aurelia Hosszu, Emilia Nemeș, Ecaterina Mezei, Hortensia și Silvia Laslo (toate din Cluj), Susana Lazar (Apsa), Elena Solomon (Ludoș) Margareta Hosszu (Dej), Elena Muntean (Dej), Elena Ciato (Blaj), Iustina și Virg. Gal (Săcuieu) și multe altele ale căror nume nu au fost fericit a le ști.

Nu-mi rămâne alta decât a zice: „La revedere în anul viitor”.

Omega II.

Spicuri din foile maghiare.

În păharul dulce din care sorb până-ce să ametească „patrioții” — concetățenii noștri maghiari — ear' au căzut picuțele amare, încât presa din metropola jidano-maghiară scrie cu „teremtette!”...

„Ce a cine și cum a supărat pe patrioții.

Contele Ladislau Pejachevič, fost ban al Croației, fiind ales president al societății de cale ferată Eseg-Nasizza—Basina, a răspuns că numai așa primește acest post onorific, dacă de aci înainte ca limba oficială a societății se va introduce limba croată.

„Ce a hotărît societatea de aci, nu știm” — scrie „Magyar Hirlap” dela 22 Februarie, — „dar' credem că va da o lecție sdravănă contelui croat maghiarofob, după care lecție noi însuși contelui să-i vină în minte a nu primi presidenția.”

Din parte-ne credem însă, că speranța aceasta dulce a patrioților amărîți va rămâne speranță — neîntemeiată, și că în curînd organele „patriotice” vor scrie din nou contra „contelui maghiarofob”.

Apropiindu-se ziua de 15 Martie, în care s'a proclamat revoluția ungurească, Ungurii se prepară a o sërba.

Pentru acest scop Dr. Gööz József, profesor în Budapesta publică un apel către corpul didactic, în care între altele zice:

„Dintre evenimentele istorice mai însemnate ale patriei noastre ca sərbătoare școlare abia este vre-una mai vrednică decât 15 Martie 1848. Corpul profesional și învățătoresc ar trebui să-și facă o datorie ca a participa la această sərbare”.

N'avem nimic de zis contra. Numai că ziarele ungurești care publică aceste șire, se recunoaște dreptul a sërba evenimentele mari istorice și Românilor; deci nu mai înjure dacă ne gândim și noi la ziua de 3/15 Maiu 1848, nici dacă ne vom aduna să o sərbăm.

Daco-românismul ca factor revoluționar.

Sub acest titlu continuă „Egyetértés” seria de articoli ce scrie referitor la rededeptarea poporului român.

Eată cuprinsul părții a doua din al II-lea articol al numitului ziar:

Cel care a aruncat fie măcar și numai o singură privire asupra situației Ardealului în anii 1830—40, neuitînd a observa mișcarea politică și culturală a românimii, știe și recunoaște că ar fi fost de necesar ca guvernul ardelenes se urmărească cu atenție aceste mișcări. Ocupându-se de cele întemplate în această epocă, istoricii maghiari n'au dat vre-o atenție mai deosebită acestor mișcări, de aceea public inteligent maghiar n'are să știe nimic despre ele. Cu totul altfel au făcut istoricii români. În marea sa lucrare asupra istoriei Ardealului Barițiu dă un tablou puternic și intenționat asupra acestui fapt. Știința maghiară, credincioasă tradițiilor sale nu a luat însă cunoștință și aceasta este cauza, că istoria mai nouă a Ardealului, din punct de vedere național este mai bine cunoscută de inteligența română, decât de cea maghiară. Cel care e în ofensivă cunoaște mai bine poziția strategică decât cel care trebuie să susțină defensiva (Va să zică după părerea autorului acestor articoli Români atacă pe Unguri, ear' nu acestia pe noi! Red. „Trib.”) și astfel n'avem de ce să ne mirăm, dacă lupta din partea celor ce atacă este condusă mai cu sistem și cu mai mare succes.

La 1837 susanimitul Barițiu fondează „Gazeta Transilvaniei”, primul ziar românesc în Ardeal, întîrînd astfel cu un factor puternic, prin jurnalistică, mijloacele de luptă ale aspirațiunilor românești. „Gazeta Transilvaniei” trăește și azi. Observ, că redactorul acestei foi între anii 1850 și până pe la 1875 a fost Iacob Murășianu, directorul gimnasiului rom-cat. din Brașov, frate mai mic al lui Andreiu Murășianu, a cărui poezie se începe: „Deșteaptăte Române!” — scrie Lazar Șăineanu în creștomafia sa — a devenit faimoasă în revoluția dela 1848, când era în tonată drept o marsiliesă românească. Iacob Murășianu, directorul a agitat în foaia sa ani de-arînd în contra Maghiarilor, dar' după-cum am putut să mă informez, nici-odată nu i-s'a făcut imputări nici din partea eforiei școlare catolice, nici din partea ministerului instrucției publice și de culte maghiar.

Pe la anii patruzeci apar, la Blaj, doi apostoli vestiți ai cauzei române: Cipariu și Bărnuț. Epoca lui Șincai, Maior și Clain pare a reînvia, plină însă de dorințe, planuri și pretensiuni mai înalte și mai vaste. Cipariu ca filolog desvoaltă mai departe tesa latinității limbii române. Influența și succesul activității sale este de o importanță nemăsu-

rată pentru literatura românească, mai ales în ceea-ce privește cultivarea și potențarea aspirațiunilor Românilor ungureni. Cipariu este un suflet blând, mai mult un savant de bibliotecă, plin de entuziasm duios, până-ce contemporanul sau Simeon Bărnuț este violent, ce adevărat natură de anarhist, în care cătră ura de naționalitate se adăuga ura de clasă a socialistului demagog. Influența sa asupra tineretului crește întruna; devine o adevărată putere în Blaj așa, că în urmă se ia la luptă cu Leményi, blândul episcop, care în cele din urmă e silit să-l dea afară din profesorat. Natural, că istoricii români judecă și acest fapt de tirănie maghiară. (Ba bine că nu! După părerea autorului acestui studiu, slugarnic Miron va fi dat și patriotism” și „interes național”. Red. „Trib.”) și toate-că venind la Sibiu, Bărnuț a putut să se devolve în dragă voa studiu! drumul civil și politic (De ce? Nu cumva episcopul putea să-l oprească până și a studia?! Red. „Trib.”)

Ioan Slavici, cu care-o să ne mai întălnim, eată cum resumă activitatea științifică și publicistică a lui Bărnuț:

„După părerea lui Bărnuț moștenitorii culturii române sunt totodată și moștenitorii drepturilor pe care Românii le-au avut asupra Daciei, Originea romană, limba, spiritul și sângele roman, cu un cuvînt întreaga ființă a „Românului trebuie să se revoalte în contra ne mai pomenitei nedreptățițe urmașii Romanilor „au fost siliți să îndure veacuri „de-arînd. Toată activitatea literară n'are „altă țintă, decât: de ce o expresie cunoaște „acestei revolte: cine nu recunoaște „aceasta, este un trădător, cine rostește un adevăr care nu se poate vedea este un tradător, ear' cine se ocupă cu lucruri ce nustau în „legătură cutesica de maisus, este „un rătăcit. (Slavici) „Die Rumänen in Ungarn, Siebenbürgen und der Bucovina” pag. 231). Și omul care azi de public această teorie română este privit azi de cîntul învățat nemăca ca cel mai mare jurisconsult, ca întemeietorul dreptului român (ius valachicum).

Despre această mișcare culturală nici presa maghiară nici guvernul ardelan n'au luat cunoștință, cel puțin n'am dat de urmă că din acești doi factori unul se fi dat „expresie energică” revoltei lor. Publicul știa, simția că în mijlocul poporului român este mare agitația, dar' care sînt cauzele mai întine și mai adevărate ale mișcării, abia a știut-o cineva și astfel nu e mirare, dacă poporul a fost cu desvîrșire liniștit, când Șaguna a prins pe Catarina Varga, această figură curioasă a mișcărilor dintre anii patruzeci. Administrația a arestat pe Catarina Varga, ear' Șaguna a fost numit, de cătră guvernul unguresc episcop, spre a fi astfel patrioțit.

După această faptă patrioțică a lui Șaguna ne întălnim ear' în curînd cu Simeon Bărnuț și anume la Blaj, în ziua de 14 Maiu 1848, pe Câmpul-Libertății.

În „istoria literaturii române” Aron Densusianu vorbind despre retoricii române, zice:

„Despre Români de dincolo nici că am „avé acî ce să amintim, dacă la 1848 nu „s'ar fi ținut adunarea de pe Câmpul-Libertății. „Dintre discursurile rostite acolo, cel mai impresionant este cel rostit la 14 Maiu de Bărnuț, „discurs pe care nu-l putem caracteriza mai „bine, decât numindu-l: discurs celebru de „caracter antic; celebru a fost nu numai prin „forma în care eminentul tribun „și-a îmbrăcat „ideile, ci celebru, nespun și nemăsurat de „mare a fost prin mărimile sale, așa că mă „îndoesc dacă s'ar mai ținut odată și undeva „o vorbire care să fi avut urmări atât de „nemăsurate pentru Români de peste Carpați.

Care au fost aceste urmări nemăsurate, despre aceasta afară de multele sute de case nemeșești arse și satele nimicite mai vorbesc, cu multă elocuență ruinele dela Zlatna, Abrud și Aiud. (Va urma.)

Corespondență din Viena.

Viena, 19 Februarie 1893.

(Discuția asupra bugetului. — Stările interne ale orașului Viena.) Desbaterile asupra bugetului anului curent în camera deputațiilor numai cu greu înaintază. Ca de obicei în toți anii cu această ocaziune, deputații din toate partidele lasă frîu liber elocuenței lor și pornesc cătră guvern un potop de cerințe și plângeri în formă de rezoluțiuni. Bine înțeles că toate acestea se aleg a nu se ține seamă de ele pentru a fi scoase în anul viitor rezervându-li-se același „rezultat favorabil”. În împregiurările actuale camera deputațiilor este pusă cu desvîrșire în neputință de a se ocupa cu rezolvarea cesiunilor serioase, deoarece-ce toate puterile disponibile, tot timpul

sînt mistuite în certele naționale care din contră n'au perdit nimic din înverșunarea lor. Acest lucru a eșit la iveală în mod cum nu se poate mai clar cu ocaziunea desbaterilor bugetului ministerului justiției ce urmează acum în camera deputațiilor. Pușini oratori numai discutau esența cesiunilor la ordinea zilei; din contră mulți au găsit prilegiu nimerit pentru a sufoca lupta între Germani și Cehi și mai mult de cum era până acum. În ultimele ședințe ale camerei se desfășură într-adevăr o prilegiște cât se poate de neplăcută. Rezolvarea cesiunilor sociale pe zi ce merge devine tot mai arzătoare; toate popoarele fără deosebire doresc ferbinte realizarea reformelor pentru reînvierea vieții economice, și cu toate acestea forțele cele mai vitale se mistuesc în niște discuțiuni fără folos, în niște certe înverșunate și ucizătoare. Privind această stare de lucruri tristă și nesuferită pentru viitor, ori-cine dorește desvoltarea popoarelor, trebuie să-și pună negreșit în vedere, că are să țină încă până se vor decide cerurile dirigente în interesul păcii între naționalități precum și al menținerii monarhiei a o rupe odată cu centralismul ce nu mai e posibil în Austria și a-l înlocui cu un federalism înțelept. Nu mai e de tăgăduit că principiul centralist de stat perde tot mai mult teren și în cerurile acelea și în acele partide, care îl priviau odinioară ca dogma de care nu e permis să se atingă. În urma-urmelor fiecare partid cel puțin un partid cu viitor, un partid ce vrea să fie influent, trebuie neapărat să accepte pe față programul federalist. Singurul partid liberal se va împotrivi ideii unui stat federalist, până-ce valurile erei noue nu-l vor apuca și el se va îneca în curentul cel nou. Căuzele acestei îndărgiri a partidului liberal poate s'ar lipsi vrednicia de a pricepe mersul lucrurilor cum trebuie și a trage concluziuni convenite, știindu-se căt e de înglodat partidul acesta în doctinarismul de se. El își dă foarte bine seamă, că încetarea certelor naționale va atrage după sine ca rezultatul cel mai neîmijlocit, că popoarele vor pute să-și îndrepte toate silițele lor într'ună îmbunătățirea stării economice a lor; și de aceea liberalii noștri încă și azi se poartă ca apărători prinicipii centralismului ce s'a dovedit ca un principiu greșit.

Minciuna și prefăcătoria politică, eată trăsăturile cele mai caracteristice în purtarea partidului liberal; și tocmai aceste două însușiri ale lui s'au dat de gol într'un mod nu se poate mai perfect cu prilegiul desbaterilor asupra bugetului ministerului de justiție. Eată ce vreau să spun. Deputatul ceh-tinăr Dr. Vașaty critică în discursul său o ordonanță a președintelui înaltei Curți de casație, ordonanță care se ocupă cu limba oficială în țările cu naționalitate amestecată. În această ordonanță limbile negermane se numesc în mod necuviincios limbile „străine”. Dr. Vașaty a combătut pe drept și cu tărie această expresie nepotrivită și vorbele lui au srimit o furtună de indignațiune printre partizanii lui. Deputatul contele Kaunitz a mers așa de departe în emoțiunea lui, încât s'a lasat a fi împins de patimă și a striga: „Haită obraznică funcționară!” În ședința următoare contele Kaunitz, exprimîndu-și părerea de rău, a retras cuvintele ofensatoare, ear' ministrul justiției, contele Schönborn, a primit declarația aceasta deajuns separat a nu mai fi nevoie de un protest separat din partea guvernului. Aceasta a fost apă la moara partidului liberal. Oratorii lui au atacat în modul cel mai vehement pe ministrul justiției și i-au imputat că a neglijat să iee în apărare onoarea funcționarilor. Cu aceasta liberalii au voit să ajungă două scopuri. Întăiu și întăiu „și-au răsunat asupra ministrului conservator, pe care îl urăsc tare ca pedecă întru realizarea nisuițelor lor liberale (?); al doilea au găsit ocazia solemnă a îmbrăca haina dragostei către funcționarii în speranța de a readuce în tabăra lor cel puțin o parte din funcționarii ce se alipiseră partidului poporal-creștin. Dar', slavă Domnului, cerurile competente cunosc foarte bine și prețuesc cum trebuie alergăturile liberalilor după popularitate; ele resping vorbe și dulci ale unui partid care linguește funcționăria numai atunci, când are trebuință de voturile ei la alegeri și când se închină liberalismului.

Pe lîngă camera deputațiilor își mai ține ședințele în Viena și dieta provincială din Austria-de-jos, care s'a întrunit numai pentru scurtă vreme. Printre proiectele de legi la ordinea zilei se găsește și propunerea de modificare a statutului intern al consiliului din Viena, propunere după care discușiunea afacerilor care cerea până acumă prezența a 92 consilieri comunali, de aici încolo se poată fi urmată față fiind numai 70 consilieri. Propunerea aceasta e îndreptată în contra minorității antisemite din consiliul comunal, căreia în sfârșit i-s'a urit să fie tratată într'un mod aspru de tot de cătră partidul majorității liberale și mai ales de cătră presidiu, așa încât în sfârșit s'a decis a se abțină de a lua parte la lucrările consiliului. Prin această

abstenență consiliul comunal a fost pus în neputință, a discuta asupra afacerilor pentru a căror rezolvare se cere acumă prezența a 92 consilieri comunali, partidul liberal nedispunînd de atâtea mandate. Cum însă majoritatea dietei provinciale tot e compusă din „liberali”, se pare afară de ori-ce îndoială că modificarea statutului primăriei în sensul de mai sus va fi votată. Alta e întrebarea însă, dacă această modificare va fi și sancționată de cătră forul complet. Deputatul Dr. Luenger, ca conducător al opoziției din consiliul comunal, în fruntea unei deputațiuni alese din sinul minorității consiliului comunal, a fost primit în audiență atât de cătră contele Taaffe, cât și de cătră locțiitorul din Austria-de-jos; ear' impresia ce au căpătat-o din desvîrșire favorabilă și încurajatoare. Tocmai prin terorismul cu care au umblat întotdeauna liberalii din consiliul comunal, și mai cu seamă primarul Dr. Prix cu cei doi viceprimari, și-au făcut dușmani în toate părțile. Dar' dacă chiar în contra așteptării, statutul modificat ar dobândi sancționarea, atunci de sigur la alegerile din primăvara viitoare opoziția va câștiga nou ajutor pentru a duce cu succes lupta în contra primarului și clica lui.

Din comitatul Aradului.

Ni-se cere publicarea următorului apel:

Cătră alegătorii români din Cuvin, Györök, Mîniș și Cladova.

Fraților!

Știți cu toții căntarea românească „Deșteaptă-te Române! Cum se nu o știți, când ea se învață în toate școlile române, alături cu „Tatăl-Nostru”, dela 1848 încoace! Și căntarea aceasta a și deșteptat mult pe poporul românesc. Și după deșteptare „croieșteți altă soarte”, la carea să se închine și dușmanii tei.

Da, să se închine și ei. Mai închine-se și ei, ca noi destul ne-am închinat și căciuit înaintea lor. Ei au fost totdeauna și cu curechiul uns și cu clisa întreagă, și noi stăteam la o parte și priviam la ei suspinînd. E vorba însă că clisa s'a îngrășat în curuzul (păpușoii) nostru; ear' păpușoii și varza s'a produs în holdele noastre, prin truda și osteneala noastră. Avem dar' și noi drept la toate. Numai că până acumă nu ne-am prea știut folosi de dreptul nostru. Că ai noștri cea mai mare parte, mergeau până aci să voteze unde-i chemau Ungurii și mai ales Jidanii. Acum însă nu mai merge așa, că poporul s'a deșteptat, și-a deschis ochii și vede ce e bine și ce e rău. A ajuns poporul să vadă, că „străinul e străin, și te-adapă cu venin!”

Fraților! Voi ați dovedit că știți prețul sîngelui vostru și știți desprețul vostru în gîmfat și desprețuitor! Și aceasta ați arătat-o la alegerea din urmă de membrii la comitat, și ați arătat-o cu atîta înțelepciune și ținere la oalaltă (solidaritate), încât toată lumea română v'a lăudat și cinștit!

Fraților! Grijiți acum bine, ca să nu picăți din această laudă și cinște. Știți bine că alegerea aceea s'a stricat. Da, au vrieșt-o Ungurii și Jidanii, pentru-că nu vreau să vadă și Români adevărați, Români verzi, în casa comitatului, care se apere cu fruntea senină drepturile poporului, care se strige sus și tare jos cu nedreptatea; ci vreau să vadă acolo numai slugi, care vrînd-nevrînd se închină stăpînirii lor!

Fraților! Nu vă spăriați de solgăbiru, nici de fibrîu, nici de viceșpan, nici fișpan, nici de ministru, nici de nime! Nu! nu vă spăriați, nu fiți fricoși, că n'are nime ce să vă facă. Ori-că țineți cu aeuri voastră și așa o fac, ori-că puneți cu ei, ori nu; la ce vă pot ei sili și așa vă silesc: porția trebuie să o plătești, că dacă nu îți vinde casa și moșia, de ai ține de o mie de ori cu el; cătane trebuie să dai, drumul de țeară trebuie să-l faci, văile trebuie să le desfunzi și regulezi etc. Va să zică căntarea tot cea veche rămâne.

Nu vă luați nici după aceea ce zice solgăbiru vostru din Arad, că nu pot fi aleși numai cei-ce locuesc între voi. Asta-i minciuna cu pînteni. Tot omul de omenie din țeară, care plătește porție, poate fi ales membru la comitat, sează el unde îi place în țeară. Dar' numai într'un comitat poate fi ales cineva, și nu în două deodată.

Fraților! Legea de alegeri e veche, nu-i de ieri de alaltieri. Și dacă s'a putut în trecut alege bărbați care nu locuiau în cerc, pentru-ce se nu se poată alege și acumă? Ori Kóvér Béla e locuitor în cercul Györök? Ba!

Îl cunoaște cineva din comunele voastre? Ba! Nime nu-l cunoaște, nime nu i-a auzit nici de nume, până când a trebuit ales la comitat. Atunci l-ați ales. Fie-i de bine! Dar' mai departe să se lîngă pe buze de dor de voturi românești! Ascultați voi de azi în-

inte numai de inima voastra curata, si de barbatii vostri nationali, ca aceia ve voesc binele! Nu ascultati nici de Kobi, nici de Schwarz, nici de Maczi, nici de Safran, nici de Bezur, nici de Unguri bozezati si nebozezati, nici de birou, daca v'ar sfatul pentru atare strain, ci alegeți voi pe parintele Mangra si alti barbatii nationali!

Dumnezeu se ve ajute. Amin!

Mai multi alegatori.

CRONICĂ

Botez în Casa împărătească. Cel mai tiner Archiduce, fiul Archiducesei Maria Valeria si al Archiducelui Francisc Salvator a primit botezul Luni în 21 l. c. în castelul Lichtenegg, locul ubicatiunii Augustilor sei p'rinti. Nas a fost Maiestatea Sa Imp'ratul-Rege. Micul Archiduce a primit numele Francisc, Carol, Salvator, Maria, Iosif Ignatie.

Wie haiszi! S'au mai botezat în Iordanul sovinișmului urmatorii japuni: Adolf Schwartz din Deva, metamorfosându-se în „Fekete“; Wolf Falkenheim din Budapesta în „Barta“, W. Blau din Resce în „Ráskai“ si Moriz Klein din Comarom în „Kis“.

Colonisari maghiare între Români. Foile din Budapesta vestesc, ca ministrul de agricultura contele A. Bethlen întemeiază în Bănat, lângă comuna românească Răchita (com Caraș-Severin) o nouă colonie erarială. Se vor aduce într'insa 200 de familii maghiare din comitatul Bichis. Fiecare familie va primi din domeniul erarial de acolo 20 1/2 jugere de pământ, a cărui parcelare a început deja. Afară de aceea ministrul a cedat teritorii însemnate pentru scopurile publice ale coloniei. Ce zic Românii bănațeni la această „faptă patriotică“ a ministerului Bethlen?

Patruzeci de ani dela atentatul lui Libény. La 19 l. c. s'au implinit, precum se știe, 40 de ani de când Maiestatea Sa Monarhica a fost rănit de atentatorul maghiar Libény. Din acest incident numeroase corporațiuni si reuniuni au trimis Maiestății Sale, după-cum se telegrafează din Viena, adrese omagiale.

Alegere de deputat. Secretarul de stat L. Lukács a fost la 21 l. c. n. ales cu unanimitate deputat al cercului electoral Roșia-Abudului.

Jertfele tuberculoși. După „Közegészségügyi Közlöny“ în fiecare an mor în Ungaria 60 000 de oameni de tuberculoși. În general statistica a dovedit, ca tot al șeptelea om din lume cade jertfă acestei boale infirioșate, căreia încă nu i-s'a dat de leac.

Imp'ratul Germaniei la București. Din București se telegrafează, ca acolo se da ca pozitivă știrea, ca Imp'ratul Wilhelm ar fi promis cu prilegiul nuntii din Sigmaringen, ca va face o vizită curții din București, probabil la toamnă pe timpul manevrelor.

Dl Nicu Filipescu, deputat în camera română și consilier al municipiului București, a fost ales alaltăieri seară primar al capitalei României, în locul domnului Triandafil, demisionat.

O infamie a presei maghiare. Ziarele ungurești sunt toate pline cu o infamie ne mai pomenită la adresa fraților nostri din România. În chipul cel mai obraznic vre-un Jidan păcătos, cum sunt toți, a născocit o știre de natură a compromite în fața străinilor societatea înaltă din București. Scriu anume ziaarele ungurești că în capitala României prințesa M. a divorțat de bărbatul seu dintâiu cu care avusese patru copii, și după-ce s'a măritat, a lăsat ca noul ei bărbat să tiranizeze și în urmă să batjocorească nemilos pe fetele din prima căsătorie, pe care în cele din urmă le-au omorât, otrăvindu-le și supunându-le foamii. Ziarele ungurești spun că presa din București e plină cu amenunțe despre „oribilul omor și ne mai auzitul scandal“. Ce nerușinați și ce mincinoși infami!

Furtul de bijuterii dela contele de Flandra. Ziarul belgian „le Patriote“ anunță că contesa de Flandra desperând de a mai ajunge în posesia giuvarialelor ce i-s'a furat și care aveau o mare valoare istorică, s'ar fi hotărât să se adreseze la una din acele agenții bizare din Londra, cărora victimele ori-cărui furturi mai mari se pot adresa pentru a reîntra în posesia, în total sau în parte, a valorilor sustrate. Contesa oferă un milion cine va putea să-i ajute a reîntra în posesia giuvarialelor furate și la care ea ținea tare.

O escrocherie ingenioasă. Deunăzi se prezentă la bancherul Wolff din Berlin o femeie frumoasă și foarte bine îmbrăcată. „Ce poftiți“, o întrebă bancherul uitându-se țintă la ea. „Ce se potfesc... te rog schimbă-mi hârtia asta“. Femeia arată bancherului o hârtie de 1000 de lei. Wolff zăpăcit de „dragoste“ ia hârtia și o schimbă. Femeia vine și a doua și a treia zi tot cu câte o hârtie de câte 1000 de franci. Bancherul le schimbă pe toate, dar la urma urmei se amorozează de frumoasa femeie. Într-o bună dimineață femeia face ce face și fură dela bancher 20.000 de franci, pe când aceasta voia să o sărute. Erau numai amândoi în comp-

toar. Apoi a dispărut. Bancherul nu s'a ales numai cu banii furati, ci și cu hârtiile de câte o mie. Toate erau falsificate. Femeia escrocă a dispărut și nici până azi nu i-s'a putut da de urmă. Se crede, că face parte din banda unor mari și periculoși falsificatori de bani.

VARIETĂȚI.

(Ceva interesant din Grecia.) Eată câteva date statistice asupra desvoltării presei grecești. În regatul grecesc se publică 131 de ziare și 35 în diferite țeri ale orientului. Afară de aceea în Austria, Franța și Olanda se află câte un ziar grecesc.

În Atena sunt 51 de ziare. Primul ziar a apărut la 1837, în 1891 s'au fondat 11, ear' în 1892 23.

Cele mai multe sunt săptămânale și numai 9 zilnice. Tiragiul acestor din urmă variază dela 2000—10.000. În fiecare zi se distribuie în Grecia dela 55—60.000 de foi, adecă un ziar pentru 30 de persoane. Săm-bărită, tiragiul total se urcă la 130.000 de ziare. Locul de onoare îl ocupă politica. Ziarele săptămânale sunt politice, literare, științifice și unele satirice. Aceste din urmă sunt bine scrise.

Din datele aceste se poate vedea cât de înaintată e presa în Grecia. Dacă se mai numără și mulțimea ziarelor străine care vin zilnic, apoi vine un ziar tocmai pentru 5 locuitori, ceea-ce e rar și în țerile cele mai civilizate.

Din public.*

Mulțumită publică.

Rog pe toți acei amici, cunoscuți și binevoitori, care din incidentul regretabil al răposării mult iubitei și în veci neuitatei consoarte și mame Ana Pop, au participat la înmormântare, preoți și mireni din mari depărtări, cu deosebire reverendisimul domn Paul Nașca, care în fruntea alor 12 frați preoți a condus actul precum și onorați frați preoți care nu i-s'au cruțat osteneala de a lua parte la actul funebral, asemenea și tuturor acolora care prin epistole de condolență adresate mie ori fiului meu Ioan i-s'au adus aminte de noi în aceste zile prea dureroase, să primească prin această cale atât în numele meu cât și al familiei expresiunile noastre de adâncă mulțumire.

Milvan, 3/15 Februarie 1893.

Ioan Pop, preot.

Ioan, Romul și Lucreția, ca fi.

Mulțumită publică.

Pentru opul intitulat „Coruri“ de dl Ioan Costescu, profesor în București, cu care a binevoit a mă onora, primească pe această cale cea mai profundă mulțumită din parte-mi.

Cuied, 4 Februarie st. v. 1893.

Cu deosebită stimă: Mihail Vidu, învățtor.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica această redacția nu primesc răspunderea.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 23 Februarie n. Comitetul municipal al capitalei a desbătut astăzi propunerea lui Radocza relativ la spriginirea programului de politică bisericească al guvernului. Propunerea a fost primită cu toate contra-cătorva voturi. Totodată a fost primită propunerea adițională a lui Polonyi, ca în reprezentația ce se va înainta la guvern și la legislativă să fie cuprinsă și pretensiunea autonomiei catolice.

Tabla regească din Dobrița a urcat pedeapsa Drului Lucaciu la patru luni închisoare și 300 fl. amendă.

Comarom, 23 Februarie n. Rtl Waag a inundat cea mai mare parte a cercului Udvard. 30.000 de jugere de pământ stau sub apă.

Seghedin, 23 Februarie n. Reprezentanta orașenească a primit cu 200 contra 5 voturi o propunere, după care aprobă politica bisericească a guvernului.

Roma, 23 Februarie n. Papa primește astăzi pelegrinii ungurești. Nici un discurs nu se va ține.

Bibliografie.

A apărut: Legea de pensune învățătorească. Trausă și explicată de Blasiu Codreanu, învățtor român. Arad, 1893. „Tipografia diecesană“.

Sub îngrijirea dlui G. Sfetea în București va apăre la 1 Martie a. c. un buletin de mare folos pentru cei-ce se interesează de literatura română, intitulat: „Bibliografia României“. Domni autori-editori tipografi sunt rugați a trimite redacțiunii acestui buletin (str. Lipsani 96) câte un exemplar din publicațiunile d-lor spre publicare. Asemenea sunt rugate toate organele de publicitate reviste, buletine, ziare periodice a trimite câte un exemplar pentru facerea unui tablou general de toată presa română.

A apărut: „Vinderea lui Isus“. Tragedie în 4 acte de S. P. Simon.

A apărut de sub presă în editura tipografiei Gutenberg, Iosif Göbl, strada Doamnei 23—25, București:

Adnotate cu jurisprudența română de George N. Fratostițeanu, judecător la tribunalul Ilfov:

„Noul codice de comerț“, însoțit de legea timbrului și alte 19 legi comerciale, conținând 686 pagine. Prețul lei 5.50

„Codicele penal“, conținând 316 pagine Prețul lei 4.

„Procedura penală“, conținând 562 pagine. Prețul lei 6.

Toate aceste legi i-s'le poate cineva procura direct dela tipografia editoare cu mandat postal sau rambursă. Comandele se efectuează cu mare promptitudine.

A apărut: „Catechetică“ adecă „Metodica specială a studiului religioșului“. De protopresbiterul Simeon Popescu, profesor la școala normală de institutori. Ed. II. amplificată. București. Tipografia „Lupta“.

Cartea costă 1 fl. 50 cr. Iși se poate procura dela librăria Haiman Ignat precum și dela celelalte librării din București.

A apărut: „Un păcat strămoșesc“. Discurs ținut în 12 Octomvrie n. 1892, de Dr. I. G. Sbiera. Cernăuți, 1892. Tipo-litografia conces. arch. Silvestru Morariu-Andrievič.

A apărut: Cuvinte de aur sau Învățături înțelepte date de un părinte fiului seu din operele lui I. Campe. Tradus în limba română de Ioan Sonea, preot gr.-cat. în Seplac. Cu permisiunea prea ven. ordinariat. Gherla, 1892, tipografia diecesană.

Călindarul zilei.

12/24 Februarie 1893.

Iulian: Păr. Meletie Epc. Gregorian: Matias Ap. Soarele: răsare 7.48 apune 4.10

Buletin meteorologic.

Sibiu, 23 Februarie n. 8 oare dimineața.

Table with 5 columns: Presiunea atmosf. în mm., Temperatura după Celsius, Maximal și minimal de temperatură, Direcția vântului, Observații. Values: 704.8, -5, +1.2, +7.4-0.4, NV.

Din țeară 15 Febr. n. 8 oare dimineața.

Table with 5 columns: Stațiunile, Presiune atmosf. în mm., Temperatura Celsius, Vântul direcția și tăria. Locations: Budapesta, Sătmar, Cluj, Orșova, Arad, Panciova.

Sosiți în Sibiu.

La 23 Februarie n. Hotel „Neurhner“. Robert Jaray, proprietar din Dej. Rosenfeld, din Arad. Levay, din Budapesta, Rideli, din Mediaș, Felener, din Viena și Grün, din Timi oara, toți comercianți.

Teatru orașenesc.

Joi, în 23 Februarie n.: „Die Wilddiebe“. Comedie în 4 acte de Wittmann.

Economic.

Carte de adrese. Se aduce la cunoștința celor interesați, că a apărut cartea de adrese, edată prin biroul statistic al țerii și cuprinzând „Conspectul numelor și locuințelor a meseriașilor și comercianților din Ungaria“. Această carte se vinde prin administrația ziarului budapestan „Magyar Kereskedők Lapja“ cu prețul de subscripțiune de 10 fl. (în loc de 15 fl.).

Cursuri de pomărit. Pentru a da învățătorilor ocaziune să-și agonisească cunoștințe temeinice în ale pomăritului și pentru a pute conduce și cultiva cu succes nu numai grădinile școlare și comunale, ci totodată grădinile de înflințat în cercurile pretoriale, ministrul de agricultură a dispus, ca în timpul dela 20 până la 29 Martie a. c. în Budapesta și dela 4 până la 13 Aprilie în Mănăștur (lângă Cluj) să se țină cursuri din pomărit. Petițiile de primire în aceste cursuri sunt a se adresa până la 1 Martie către ministrul de agricultură. Participanții la curs afară de un pașal de călătorie în suma de 15 fl. diurne de câte 1 fl. 50 cr. și la sfârșitul cursului un testimoniu.

Agiu pentru vămi. Pentru luna lui Martie 1893 s'a statorit un agio de 20 1/2 procente în argint.

Pentru nobilitarea găinilor se vënd la economia de instrucție comitatensă din Sibiu cocoiși de un an de rasa Langhan și Plymouth Rocks à 2 fl. 50 cr. și 3 fl. de cap. Tot acolo se capătă ouă de rasele de mai sus a 15 cr. unul de ouă de rață Aylesburg și de biblici o 10 cr. unul.

De ale financelor României. Din București se scrie lui „Pester Lloyd“ următoarele: Ministrul de finance a distribuit între deputații parlamentului un raport asupra stării visteriei pentru periodul administrativ 1891/92. Din acest raport se vede, că rațiunile pe anul amintit s'au sfârșit cu un excedent în bani gata de 14,608,496 lei și un prisos încă nelncassat din 30 Septemvrie anul trecut în suma de 3,201,717 lei. Cu începerea din 1884/85, în care a rezultat un deficit de 13,626,018 lei, anii următori au sfârșit și ei în totdeauna cu deficite; așa și anul 1888/89, a cărei administrație financiară, provenise de pe timpul regimului național-liberal, care fusese răsturnat la sfârșitul lui Martie 1888. Abia în anul administrativ 1889/90 s'au putut inaugura direcția financiară preconisată de ministrul Rosetti Carp, direcție, care a avut de urmare înlăturarea nu numai gratuită, ci împreună cu profit chiar, a agiului. În faptă financele au dat în anul 1889/90 pentru Antăia dată un prisos de 221,207 lei, care prisos s'a urcat în anul 1890/91 la suma de 5,984,797 lei și în anul 1891/92 a atins suma amintită. Partea co-vârșitoare a prisosului a rezultat din contribuțiile indirecte. Astfel venitul vămilor se compută cu 5,576,752 lei, acela al timbrelor cu 1,613,453 lei și al beuturilor spirtuoase cu 2,922,266 lei. Venitul urcat al vămilor este datorit mai ales tarifului autonom.

Prețul mărfurilor

Piața din Brașov, 19 Februarie n. Grâu frumos hect. fl. 6.—, de mijloc 5.80, mai slab 5.—, grâu mestecat fl. 4.60, seacă frumoașă fl. 3.50, de mijloc 3.30 fl., mai slab —.—, orz frumos fl. 3.20, de mijloc 3.—, ovăș frumos fl. 2.—, de mijloc 1.80, cucuruz fl. 3.20, mălaiu fl. 3.20, mazăre fl. 7.—, linte fl. 14.—, fasole fl. 3.10, sémănta de în fl. 10.—, sém. de căneapă fl. 4.—, cartofi fl. 90.—, carnea de vită p. chilo 48 cr. carnea de porc 48 cr., carnea de berbece 30.

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 21 Febr. n. s'au notat: ungurești bătrâni grei 50.— cr. până 52.— cr., de mijloc 51.— cr. până 52.— cr., ungurești grei tineri 56.— cr. până 56 1/2 cr., de mijloc 54.— cr. până 55.— cr., ușori 51.— cr. până 52.— cr., marfă țerănească grea 51.— cr. până 51.— cr., de mijloc 51.— cr. până 51.— cr., ușoară 50.— cr. până 51.— cr., românești, de Bakony, grei —.— cr. până —.— cr., transito grei —.— cr. până —.— cr., transito de mijloc —.— cr. până —.— cr., transito ușori —.— cr. până —.— cr., transito sêrbesci grei 51.— cr. până 51 1/2 cr., transito de mijloc 50 1/2 cr. până 51.— cr., transito ușori 49.— cr. până 50.— cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 20 Febr. n. 1893.

Table with 4 columns: Sămănițe, Prețul per 100 chilogr., Cămințe, Prețul per 100 chilogr. Rows: Grâu, Bănățeneș vechiu, Grâu dela Tisa, Grâu „Pesta“, Grâu de Alba-Reg., „Bacca“, Grâu ung. de Nord.

Table with 4 columns: Sămănițe, Soial, Cămințe, Prețul per 100 chilogr. Rows: Săcăr, Orz, Ovăș, Cucuruz (porumb), Meiu, Hrișcă.

Table with 4 columns: Mărit pe sămănițe, Soial, Cămințe, Prețul per 100 chilogr. Rows: Grâu, Cucuruz, Ovăș, Hrișcă.

Table with 3 columns: Produse diverse, Soial, Cursul. Rows: Sem. de trif. roșie, Oleu de rap. rafinat, Uns. de porc dela Posta dela țeară, Slănină sântată, Său, Prune, Lietar, Miere, Ceară, Spirt.

Cursul pieței din Sibiu.

Table with 2 columns: Hartie-monetă română, Lire turcești, Imperiali, Ruble rusești. Values: Camp. 9.48 vënd. 9.56, 10.70, 9.70, 1.2 1/2.

Bursa de Budapesta.

Table with 2 columns: Renta de aur ung., Obligățiunile desp. regalilor, Impurmat cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hârtie austriacă, de argint austriacă, de aur austriacă, Losu ile austriace din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, de credit ung., de credit austr., Scrieri fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina“, Argintul, Galbeni împărătești, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de Viena.

Table with 2 columns: Renta de aur ung., „hârtie“, Impurmatul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., Bonuri rurale ung., croate-slavone, Obligățiunile desp. regalilor, Impurmat cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hârtie austriacă, de argint austriacă, de aur austriacă, Losuri pentru austr. din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, de credit ung., de credit austr., Argintul, Galbeni împărătești, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de București.

Table with 2 columns: Din 4 Febr. st. v. — 4 oare p. m., Casa, Ultim. Rows: Renta rom. per 1875 5%, Renta română amort. 5%, (Schuldverschreib.), (blig. de stat. C. F. R. 6%), Renta rom. (Rur. conv.) 6%, Impurmat municipal 5%, Scrieri func. rurale 5%, Scrieri func. rurale 7%, Idem urbane 7%, 5%, Banca-Nat. (500 lei v. intr.), Soc. Dacia-Rom. (250 lei v. intr.), Soc. de Asig. Nat. (200 lei v. intr.), Soc. rom. de reasig., Soc. r. de cou (250 lei v. intr.), Oblig. Cassei Pensiuilor, Agio, Schim, Londra 3 luni, csk., Berlin 3 luni, cec, Paris 3 luni, cec, Viena, Agio.

Pentru redacțiune responsabil: Andreiu Baltoș.

Dr. Sterie N. Ciuro, IX, Pelikangasse nr. 10, Viena. Consultațiuni cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena. [2759] 75. Consultațiuni și prin corespondență.

In loc de anunt deosebit.

Cu inima franta de durere aducem la cunoastinta tuturor consangenilor, amicilor si cunoscutilor incetarea din viața a preaiubitului nostru soț, tată, socru și bun

Marcu Theodosiu senior, proprietar,

care după o lungă suferință, în al 71-lea an al vieții și al 45-lea an al fericitei căsătorii, împărțit fiind cu Sf. Taine, astăzi la 3/15 Februarie la orele 6 seara și-a dat blândul seu suflet în mâinile Creatorului.

Rămășițele pământești ale scumpului defunct se vor ridica Vineri în 5/17 Februarie la orele 3 p. m. și se vor așeza spre eternă odihnă în cimitierul gr-or. din loc.

Hațeg, la 3/15 Februarie 1893.

Amalia măr. Solutiu, Maria Theodosiu ca soție, Ecaterina Theodosiu, ca noră, Alexandru Solutiu, George Baciu, Ioan Baciu, ca gineri.

Nicolau, Marcu și Cesar, ca fiu. [460] 1-1 Maria, Alex. și I. Caci, Bianca și Armand Theodosiu și Corneliu, Ioan și Minerva Baciu, ca nepoți.

Fie-i țărina ușoară și memoria eternă!

Institutul Tipografic în Sibiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Vicju. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăznețul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstăm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghețuri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndrăzneț. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson, (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusciu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacal bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoni. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 b.
O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

Au eșit de sub tipar:

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barciann, odin. paroch gr-or în Reginari, asesor consistorial etc. Revidat și completat de Dr. D. P. Barciann.

Partea I. Română-germână. 704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germână-română. 1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depozit general pentru România la librăria lui Alexandru Degenmann, București, Calea Victoriei 58.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Subscriberul având lipsă de un practicant sau cancelist,

public prin aceasta

Concurs.

Salariul e 10-12 fl. v. a. la lună și costul întreg, după diligență și spor în lucru se poate conta la creșterea salariului, — postul se poate ocupa fără aminare.

Competenții se se adreseze la subscriberul în

Bozes, u. p. Algyógy. (Hunyadmege).

Candin Cristea, notar cercnal.

[455] 1-1

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Octomvrie 1892.

Table with multiple columns showing train routes and schedules. Major routes include: Budapesta-Predeal, Budapesta, gara de vest - Rușava - Vercerova, Copșa-mică - Sibiu - Avrig - Făgăraș, Cucurdea - Oșorhei - Regh-săs., Ghiriș - Turda, Sighișoara - Odorhei, Simeria (Piski) - Petroșeni - Lupeni, Simeria (Piski) - Hunedoara, Brașov - Zernesci, Brașov - Chezdî-Oșorhei, Arad - Timișoara, Murăș-Ludos-Bistrița, Careii-mari-Zelău.

Nota: Oarele însemnate în stângă stațiilor sunt a se ceți de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numeri încadrăți cu linii groase însemnează oarele de noapte.